

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste

dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til

verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

Hvad er de virkelige spørgsmål bag alt dette?

Leder fra LaRouche PAC, 15. juni, 2017 – Briterne har gentagne gange myrdet amerikanske præsidenter, efter at de først myrdede vort forfatningssystemes fader, Alexander Hamilton. Men man skal helt tilbage til Abraham Lincoln for at finde den slags gentagne trusler mod en præsident, i særdeleshed trusler om mord, som nu fremsættes mod præsident Trump, mens dette læses – under britisk direktiv. En »komiker« cirkulerer et fotografi af sig selv på Internet, hvor hun fremviser en kopi af præsidentens afskårne hoved. Samtidig opføres jævnligt det langtrukne knivmord på præsident Trump foran stort publikum i

New Yorks Central Park, stolt sponsoreret af, og med gentagen energisk støtte fra, forræderne i det britisk-elskende *New York Times* – under absurd forklædning af Shakespeares »Julius Cæsar«. »Skuespilleren«, der angiveligt portrætterer Julius Cæsar i denne blodige farce, er udklædt og udstyret til fuldstændigt at ligne præsident Trump – alt imens hans hustru taler med slavisk accent og ser ud som og klæder sig præcis som præsidentens kone, Melania. Der er selvfølgelig ingen, der tror på *New York Times*, at dette skulle repræsentere »ytringsfrihed«. Det repræsenterer overlagt ansporing til politisk mord, eller endda 'ret til at dræbe' (*license to kill*) – og det endda samtidig med, at et uskyldigt amerikansk kongresmedlem, og endnu en uskyldig mand, befinder sig i kritisk tilstand på et hospital i Washington efter at være blevet skudt i går morges af en gal skytte, der leder efter »Republikanere« at dræbe.

Der kunne fremføres meget mere som dette, som I alle ved.

Det Britiske Imperium, hvis blodtørst står bag alt dette, har netop her til morgen opfordret til Trumps afsættelse ved en rigsretssag i deres flagskib, Londons *Financial Times*.

Årsagen til parallellen til det samme, morderiske hysteri, der blev pisket op mod Abraham Lincoln, er, at nutidens spørgsmål i realiteten ikke er mindre vigtige nu, end de var dengang. Dengang drejede det sig om spørgsmålet om denne Republiks overlevelse i lyset af dette samme, Britiske Imperium – et spørgsmål, der involverede fremtiden for hele menneskeslægten. Lyndon LaRouche har nu gjort det klart, at en sejr for Jim Comey og Bob Muellers FBI, med deres kupforsøg mod præsident Trump, ville kaste verden ud i atomkrig, der ville ødelægge vor civilisation, og muligvis vor art.

På den anden side, så bevæger fortsættelsen af den forfatningsmæssige institution, som er præsidentskabet under den legitime præsident Donald Trump – og retsforfølgelsen af og domsafsigelsen over de udenlandsk sponsorerede forrædere,

der ønsker at ødelægge denne institution – USA ind i det »Nye Paradigme«, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, gennem præsident Trumps åbne og oprigtige forpligtelse til fred og partnerskab med Rusland og Kina. Vi må genindføre Roosevelts Glass/Steagall-lov, som præsident Trump har lovet, som en del af Lyndon LaRouches »Fire Love« fra juni 2014, og som indbefatter statslig bankpraksis, massiv udstedelse af statskredit, udvikling af fusionskraft og et komplet rumprogram i en international samarbejdsindsats.

Valget ligger nu foran denne generation, foran hver enkelt af os, og foran dig, personligt.

Foto: Lincoln Memorial.

Interview med Vladimir Putin til Oliver Stone: Første og anden del

13. juni, 2017 – I går aftes gik første del af Oliver Stones interview med den russiske præsident Vladimir Putin i luften på Showtime TV (show.com). Serien af fire timelange afsnit slutter torsdag. De følgende bemærkninger er parafraser af hovedpunkter i første afsnit:

Putin: [Mikhail] Gorbatsjov vidste, der måtte ske ændringer, men han havde ingen idé om, hvilken form for ændringer var nødvendige. Han tænkte ligesom franske utopister. Det, han gjorde, skubbede landet ud i sammenbrud. Hele samfundssystemet kollapsede, og militæret blev ødelagt.

Jeg hører ofte folk i Vesten sige, at jeg beklager Sovjetunionens fald. Nej – det var den totale forstyrrelse, som jeg kaldte den store katastrofe. Vi befandt os i borgerkrig (film med militæret, der skyder på parlamentsbygningen vises). Mange blev dræbt.

[Boris] Jeltsin bragte mig til Moskva. Jeg havde intet netværk dér. Da han første gang opfordrede mig til at stille op til præsident, sagde jeg nej. Jeg mente, det var et enormt job; jeg var bekymret for min familie.

Stone: Da De tog over, genopbyggede De økonomien, industrien og landbruget, og De standsede privatiseringerne ...

Putin bryder ind – Nej, jeg standsede ikke privatiseringerne. Jeg gjorde dem retfærdige. Jeg standsede oligarkerne. Folk, der aldrig havde udrettet noget som iværksættere i deres liv, fik statslige industrier; de blev gjort til milliardærer uden at foretage sig noget, uden talent.

Stone bemærkede, at han blev beskrevet som en ny tsar, at han havde al magten, og at der havde været flere mordforsøg.

Putin: Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget magt, man har, det handler om, hvordan man bruger denne magt. Vi skal alle dø – det er det, vi udretter, mens vi lever, der betyder noget, som afgør, om vi er lykkelige.

Han beskrev krisen i Tjetjenien, et og to, som han måtte løse, da han kom til magten. Han sagde, at Vesten åbenlyst støttede al-Qaeda i Dagestan og Tjetjenien, og at han sagde dette til George Bush, og Bush noterede sig det og viste interesse. Dernæst modtog jeg et brev fra CIA, at de forbeholdt sig ret til at støtte oppositionsgrupper. Han gennemgik historien med USA, der skabte al-Qaeda i Afghanistan for at bekæmpe sovjetrusserne, og fortsatte med at støtte dem i Balkanlandene.

Han sagde, at [Josef] Stalin begik en stor fejltagelse efter

Anden Verdenskrig med at oppuste USSR og brugte store ord, hvilket spillede i hænderne på Vesten og skabte den Kolde Krig. Stalin gav dem et påskud for deres operationer.

Vi har brug for samarbejde. Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem medvind på kort sigt, men deres problem er, at de ikke ser 25, 50 år ud i fremtiden, og ser konsekvenserne af deres handlinger.

Bemærkninger, i parafrase, af anden del af Oliver Stones »Putin-interviews«, fra tirsdag, 13. juni.

Putin: Vi havde foreslået et fælles program for ballistisk missilforsvar (BMD) med USA, men de afviste det. Dernæst forlod de Aftalen om Mellemdistanceraketter (INF) og begyndte at opstille BMD-systemer i Østeuropa med den påstand, at det var nødvendigt pga. Iran – hvilket nu tydeligvis ikke er sandt. Missilforsvarssystemet (ABM) var i sig selv en trussel mod magtbalancen, men det var ligeledes sandt, at affyringsmekanismerne let og hurtigt kunne transformeres til offensive våben. Vi havde intet andet valg end at respondere med modforholdsregler for at beskytte landet – og et våbenkapløb er indledt. Dette var en stor, strategisk fejltagelse fra Vestens side, der forstyrrede balancen.

Om den første udvikling af atomvåben: Russere arbejdede også med det, med russiske og tyske videnskabsfolk, men vi fik også efterretninger fra det amerikanske program. I husker nok Rosenberg-ægteparret, som I henrettede i den elektriske stol, men de var blot budbringerne – informationen kom fra videnskabsfolkene, der var forudseende nok til at indse, at der burde være en balance i disse magtfulde våben – de var mere fornuftige end politikerne.

☒ Der ligger en alvorlig fare i, at nogen af siderne tror på, at de kan overleve bag et missilskjold, fordi det får dem til at tro, at en atomkrig er mulig. Ingen ville overleve en

atomkrig.

Om den cubanske missilkrise: Jeg er ingen beundrer af [Nikita] Krustjov, men han responderede til USA's deployering af missiler i Tyrkiet.

Stone beskrev filmene, 'Hvordan jeg lærte at elske atombomben' (fuld titel: Dr. Strangelove eller Hvordan jeg lærte at holde op med at bekymre mig og at elske bomben), og senere så de filmene sammen. Putin bemærkede: Meget lidt har ændret sig, kun mere sofistikerede våben.

Der er dem i Vesten, der tænker 25-50 år ud i fremtiden, og de har et andet syn på Rusland. Problemet er, at de fleste politikere kun ser fra det ene valg til det næste og vurderer tingene ud fra kortsigtede fordele snarere end ud fra langsigtede konsekvenser.

Om Afghanistan: Vi var villige til at hjælpe USA, eftersom vi havde den fælles mission at tilintetgøre terrorisme. Men de sagde til os, at de ikke havde tænkt sig at blive i al evighed, blot et par år. Men nu ...

Om Ukraine: USA støttede helt åbenlyst den farvede revolution i 2004, lovpriste [Viktor] Jusjtjenko og [Julia] Timosjenko som demokrater, men selv, da de tog magten, bevarede vi vore relationer med dem. Men de var meget upopulære og blev stemt ud i 2010 – så gik USA atter i arbejde for at underminere den valgte regering. De var ikke interesserede i det ukrainske folks frihed til at vælge, men kun, at enhver tilnærmelse mellem Ukraine og Rusland måtte stoppes ved alle midler. Så de støttede radikale nationalister.

Efter Sovjetunionens fald var der ikke længere behov for NATO. Jeg foreslog endda [Bill] Clinton, at Rusland kom med i NATO, og han syntes, der var en god idé. Men så foreslog han ABM-systemerne, og Bush implementerede det. De havde brug for et fjendebillede for at opretholde deres militærmagt og bevare den unipolære verden.

Jeg blev forbløffet, da jeg så de vestlige nyheder efter Georgiens invasion af Sydossetien. Det var Rusland, der invaderede Georgien! Vi var aggressorerne! Bush, alle medierne. Forbløffende.

Om overvågning: Vi har ingen masseovervågning. (Forespurgt om den store muslimske befolkningsgruppe:) Muslimerne i dette land er russere. Der er trosfrihed.

Vi har ingen indvendinger mod, at USA udspionerer vores land. Vi har brug for at vide, hvad der foregår i USA, og de har brug for at vide om os. Men USA har langt mere magtfulde systemer, end vi har.

Om homoseksualitet: Der er ingen restriktioner på seksuel orientering for voksne. Loven, der blev angrebet i Vesten, er kun imod forsøg på at fremme homoseksualitet blandt børn. Når en person først er fyldt 18, er der ingen restriktioner. Ingen. Vi tillader ikke homoseksuelle ægteskaber, eller at homoseksuelle par adopterer børn, men det er, fordi vi mener, at børn har brug for at vokse op i en normal familie, med en mor og far, for at de kan have et grundlag at vurdere ud fra.

Om [Edward] Snowden: Vi havde kontakt med ham i Kina og sagde til ham, at vi ikke ville have noget med ham at gøre. Så dukkede han op i vores lufthavn og kunne ikke forlade den. Sluttelig lod vi ham blive. Men det, han gjorde, var forkert. Han er ikke en forræder, men han burde have sagt op.

Forespurgt om at udlevere Snowden: Vi havde i årevis forsøgt at arrangere en udleveringsaftale med USA. Der er mange russiske kriminelle i USA, og USA nægtede at få en udleveringsaftale. Så der var intet grundlag for os til at udlevere Snowden – han havde ikke begået nogen forbrydelser under vores lov.

Om anklager om, at Putin var autoritær, mangel på ytringsfrihed, pressen: Der er over 100 radio og Tv-stationer i dette land uden regeringskontrol. Det ville være umuligt.

Med hensyn til ytringsfrihed, så er der nu mange partier i Rusland, de har alle ytringsfrihed (vises en præsidentiel debat med Putin på podiet sammen med tre andre kandidater, der raser imod ham som en tyran, der må fjernes).

Om de amerikanske valg, før valget: Jeg har ingen præference for nogen kandidat. Det er alligevel altid den samme politik. Mit eneste ønske er, at, uanset, hvem, der bliver valgt, så vil han/hun forsøge at have gode relationer med Rusland.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin (højre) sammen med Oliver Stone. (Manden i midten er tolk.)

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før

han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lækkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning

af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i [LaRouches Fire Love](#), men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at

tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?

– Se den større sammenhæng

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme,

og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11. september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorismen] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og

FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe, efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgt i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003, og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitionssammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt

hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satraper i Golfen, mareridt. Med et Mellemosten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejr. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En

anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udskibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Lyndon LaRouche: Stop FBI's bedrageri; Stop kuppet mod præsidenten – Hvad de løgnagtige medier ikke fortæller

Leder fra LaRouche PAC, 8. juni, 2017 – Lyndon LaRouche lancerede en appel til det amerikanske folk om at stoppe det igangværende kup imod præsident Trump, som torsdag fik yderligere næring gennem den fyrede FBI-direktør, James Comeys løgnagtige vidneforklaring for Senatets Efterretnings-Udvalgskomite. LaRouche sagde, at kuppet er en FBI-operation, der forsøger at ødelægge USA, og hvis det ikke standses, vil verden stå over for generel krig.

Den 7. juni afslørede tidligere direktør for Nationalt Efterretningsvæsen, James Clapper, den faktiske motivation for kuppet imod Trump, med bemærkninger i Australien. Han sagde, at Trumps åbenhed over for fred med Rusland – det valprogram, som Trump blev valgt på af det amerikanske folk – i sig selv var totalt imod USA's sikkerhedsinteresser og i realiteten at sidestille med forræderi. Det var allerede før valget almindeligt kendt i det officielle Washington, at præsident Obama, i aftalt spil med briterne, kandidat Clinton, DNI-chef Clapper, CIA-chef Brennan og FBI-chef Comey, havde styret USA på en kurs for krig med Rusland og Kina, som efter planen skulle aktiveres fuldt ud med valget af Hillary Clinton. I stedet blev Trump valgt, hvilket udløste kuppet, der fulgte. Præsident Trump har holdt sit løfte og etableret bedre relationer med både Rusland og Kina, der begge søger samarbejde med USA omkring udvikling af verden, baseret på store infrastrukturprojekter. Det er det virkelige, og eneste, spørgsmål her. Comey bakkede op om dette torsdag i en lang tirade imod Rusland som værende en dødsfjende, som svar på et spørgsmål fra senator Joe Manchin.

Her er de generelle linjer for, hvordan den reelle sammensværgelse virkede. Ifølge Comeys egne ord og disses faktiske implikationer, så udpeges, den 6. januar, FBI-direktør Comey af Obamas efterretningschefer til at gennemføre en »J. Edgar Hoover« mod Trump og briefe ham om slibrigt afpresningsmateriale, fabrikeret af britisk efterretning og agent for Clinton-kampagnen, Christopher Steele. Det er en ren Hoover-afpresningsoperation. Comey giver Trump et signal om at »opgiv din fantasi om at samarbejde med Rusland, og vi udgiver ikke dette«. Trump rokker sig ikke en tøddel. Dagen efter lækkes hele Steele-dossieret til alle de internationale medier, med anklager mod den nyvalgte præsident om perverse seksuelle handlinger med russiske prostituerede. Dette indrømmede Comey i sin vidneforklaring torsdag og sagde, at han var klar over, at denne briefing kunne fortolkes som et »J. Edgar Hoover moment«, som svar på et spørgsmål fra senator

Susan Collins fra Maine. Under det pgl. møde forsikrede Comey Trump om, at præsidenten ikke blev efterforsket af FBI. Så går Comey ud og skriver et hemmeligt memo om briefing og præsidentens svar. Blev dette memo videregivet til briterne? Hvem andre blev det givet til?

Comey hævder, han skrev dette op, fordi han troede, præsidenten ville lyve. Dette er pladder. Comey var allerede blevet udvalgt til at bringe præsidenten til fald, til at få ham i en fælde, hvis Trump ikke trak næsen til sig mht. at søge bedre relationer med Rusland og Kina. At James Comeys plan var at opsætte en fælde for præsidenten er den eneste, logiske konklusion, man kan drage af Comeys vidnesbyrd som svar på spørgsmål fra diverse Republikanske senatorer.

Først, senator Risch: Jeg husker, du talte kort med os kort efter 14. februar, hvor *New York Times* skrev en artikel, der indikerede, at Trumps valgkampagne var aftalt spil med russerne ... denne rapport fra *NYT* var ikke sand. Er det fair at sige sådan?

Comey: Det var i hovedsagen ikke sandt.

Med hensyn til samtalen om Michael Flynn:

Risch: Du citerede ordret, hvad præsidenten sagde, »Jeg håber, I kan finde en vej til at lade dette passere, til at lade Flynn i fred. Han er en god mand. Jeg håber, I vil slippe det.« ... Han gav dig ikke besked på at lade det passere?

Comey: Ikke med hans ord, nej.

Risch: Han gav dig ikke ordre til at slippe sagen?

Comey: Igen, hans ord var ikke en ordre.

Risch: Du har ikke kendskab til nogen, der anklages for at håbe på noget?

Comey: Nej, ikke som jeg sidder her.

I ethvert sandfærdigt scenarie burde dette have afsluttet sagen her.

Diverse Republikanske senatorer spurgte gentagne gange Comey, hvorfor, hvis præsidenten havde bedt om hans loyalitet, havde bedt ham droppe efterforskningen af Flynn (som var en efterforskning på baggrund af falske erklæringer, som præsidenten efter al sandsynlighed ikke engang vidste noget om), hvorfor aflagde du ikke rapport til justitsministeren? Alternativt, hvorfor truede han så ikke med at indgive sin afsked, som han tidligere havde gjort under en konfrontation med præsident George W. Bush? Hvorfor blive ved med at mødes med præsidenten og fortælle ham, at han ikke blev efterforsket samtidig med, at han nægtede at fortælle offentligheden det samme og vendte tilbage for at lægge strategi med FBI-agenter om, hvad der blev sagt, og hvad de næste skridt ville være. Comey indrømmede under sin vidneforklaring, at der var logiske ting, han ikke gjorde, inklusive at sige til præsidenten, at han skulle stoppe al upassende opførsel, fordi FBI havde besluttet, at disse samtaler var af »interesse for en efterforskning«, dvs., at Comey, der agerede som en hemmelig informant, endnu ikke helt havde haft held til at lægge en fælde for præsident Trump.

Comey inkluderer FBI-vicedirektør McCabe i kredsen af personer, som han briefede om alle sine udvekslinger med præsidenten. Uheldigvis for Comey og hele dette scenarie med at »lægge hindringer i vejen for rettens udøvelse«, så forklarede McCabe under ed for Kongressen i kølvandet på alle disse tildragelser, at der ikke havde været noget forsøg fra Trumps eller nogen andens side på at blande sig i eller forhindre FBI's efterforskning. Faktisk forklarede Comey selv for Senatet torsdag, at der, forud for hans firing, ikke havde været nogen efterforskning af præsident Trump, hverken for at hindre rettens gang eller for aftalt spil med russerne.

I en erklæring i kølvandet på Comeys indstuderede optræden, benægtede præsident Trumps advokat, Marc Kasowitz, at

præsidenten nogen sinde skulle have bedt Comey om at droppe sagen mod Michael Flynn, nogen sinde skulle have lagt pres på Comey eller blot udbedt sig Comeys »loyalitet«. Kasowitz understregede korrekt disse dele af Comeys vidneforklaring:

- Den angivelige russiske hacking flyttede ingen stemmer.
- Præsidenten sagde til Comey, at, hvis nogen af hans satellit-medarbejdere gjorde noget forkert, ville det være godt at finde ud af det.
- James Comey indrømmede, at han lakkede alle sine memoer om sine samtaler med præsident Trump til *New York Times*, med det formål at fremprovokere udnævnelsen af en særlig anklager. Mindst ét af disse memoer var hemmeligt.

Denne kamp vil ikke blive bragt for retten. Om den skal fortsætte eller ej er det amerikanske folks og deres repræsentanters afgørelse. Som LaRouche sagde, så er tiden kommet til, at folk taler ud og afslutter dette forstyrrende og særdeles farlige kupforsøg. Tiden er ligeledes kommet til at efterforske kupmagerne, inklusive de forræderiske nyhedsmedier.

Foto: Comey aflægger forklaring for Senatet, 8. juni, 2017.

Sputnik News understreger saudisk rolle i terrorisme

7. juni, 2017 – Den russiske Sputnik News nyhedstjeneste har, i løbet af de seneste 24 timer, haft en stor satsning med at sætte fokus på hykleriet i saudernes påstand om, at Qatar er *sponsoren* af terrorisme i regionen. (Bemærk, at følgende

rapport går forud for terrorangrebet i Teheran torsdag.)

En tidligere CIA-efterretningsagent Phil Giraldi sagde i et interview til Sputnik, at den amerikanske beslutning om at fokusere på Qatar for at promovere terror, når landet samtidig er vært for en betydningsfuld amerikansk base i regionen, ikke gav nogen mening, eftersom det ignorerer den rolle, saudierne spiller i finansiering af ekstreme islamister.

»Hvis hensigten var at standse støtte til terror, så virker det dumstædigt at angribe kun én af parterne, især, når denne part samtidig gør én en tjeneste ved at støtte ens betydningsfulde, militære tilstedeværelse«, sagde han. »Det er i efterretningskredse almindeligt kendt, at Qatar støtter terrorister, men det gør Saudi-Arabien også, og Saudi-Arabien er ensidigt ansvarlig for at skabe den særligt ondsindede form for islam, der kaldes wahhabisme, [1] og som tjener til at legitimere terrorgrupperne«, udtalte Giraldi.

I endnu en artikel rapporterer Sputnik, at saudiske anklager mod Qatar for at støtte islamiske terrorgrupper er særdeles hykleriske og udtryk for falsk forargelse, fordi Riyadh gør det samme, på større skala.

»Med hensyn til saudiernes anklager om Qatars finansiering af terrorisme, så er det svært at tage dem alvorligt, eftersom Saudi-Arabiens aktiviteter i denne henseende er særdeles velkendte, skrev Dan Lazare, udenrigspolitisk analytiker og politisk kommentator. Lazare påpegede Hillary Clintons to e-mails fra Udenrigsministeriet, som WikiLeaks offentliggjorde, og som viser, at amerikanske efterretningstjenester i årevis har vidst, at saudierne er hovedstøtterne bag terrorgrupper i Mellemøsten. I september 2014 skrev Clinton i en e-mail, at »Qatar og Saudi-Arabien giver hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL [Daesh] og andre radikale sunni-grupper i regionen«, bemærkede han. »Skal vi nu virkelig tro på, at saudierne er oprørte, fordi Qatar også finansierer dem?«, spurgte Lazare.

Og i en tredje artikel gennemgår Sputnik en artikel af den russiske, politiske kommentator, Gennadi Petrov, som blev udgivet i det russiske erhvervsblad, Expert.ru. Petrov bemærker, at, da præsident Donald Trump besøgte Riyadh 20.-21. maj, accepterede han den saudiske fortolkning af terroristproblemet, hvor Iran har hele skylden. Man kan jo bl.a. erindre sig 11. september, 2001, og de angivelige forbindelser mellem terroristerne, der sprængte Tvillingetårnene i luften, og regeringsfolk fra det saudiske monarki (hvilket Trump i øvrigt nævnte under sin valgkampagne).«

<https://sputniknews.com/middleeast/201706071054382966-saudis-qatar-islamists-funding/>

Foto: Saudierne er dybt chokeret over at opdage, at Qatar finansierer islamister, ligesom de selv gør ...

[1] Læs EIR-radaktør for arabiske spørgsmål Hussein Askarys dybdegående artikel: »Den islamiske renæssance var en Dialog mellem Kulturer«

Iran: Revolutionsgarden anklager Saudi-Arabien for terrorangreb i Teheran

7. juni, 2017 – Irans Revolutionsgarde-Korps (IRGK) har anklaget Saudi-Arabien for at stå bag dagens to terrorangreb i Teheran. Ifølge iranske nyhedsrapporteringer dræbte de to angreb, ét på den iranske parlamentsbygning og det andet på stifteren af den Islamiske Republik, Imam Komeinis mausoleum, 12 mennesker og sårede 42 andre. ISIS tog ansvaret for

angrebene og stiller det ildevarslende spørgsmål, »Tror I, vi forsvinder? Vi er kommet for at blive, om Gud vil«, i en video, udlagt på ISIS' Amaq-nyhedssite.

Erklæringen fra IRGK lød, »Dette terrorangreb fandt sted blot en uge efter mødet mellem den amerikanske præsident [Donald Trump] og de [saudiske] tilbagestående ledere, der støtter terrorister. Det faktum, at Islamisk Stat har taget ansvaret, beviser, at de var involveret i det brutale angreb.«

Ifølge to embedsfolk fra det Iranske Efterretningsministerium blev medlemmer af en tredje terroristcelle arresteret, men »flere« er rejst ind i Iran, hvilket indikerer, at der kan komme flere angreb.

Den russiske præsident Vladimir Putin udstedte en kondolenceerklæring til iranerne, der også understregede »nødvendigheden af at styrke internationalt samarbejde i kampen mod terrorisme«. Han »bekræftede ligeledes Ruslands beredvillighed til flere fælles indsatser med Iran på dette felt«. USA's Udenrigsministerium udstedte ligeledes en erklæring, der fordømte angrebet og overbragte kondolencer. »Terrorismens fordærvelse har ingen plads i en fredelig, civiliseret verden«, lyder det.

Kun få timer før terrorangrebene erklærede den saudiske udenrigsminister Adel Al-Jubier i Paris, at Iran »må straffes« for sin (angivelige) indblanding i regionen og støtte til terrororganisationer såsom al-Qaeda, rapporterer *Al Arabiya*.

Foto: Iranske styrker under et terrorangreb mod parlamentsbygningen, 7. juni, 2017.

Ruslands Ryabkov: USA og Rusland bevæger sig mod en genoptagelse af strategisk dialog

4. juni, 2017 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde i går til Sputnik, at man snart vil aftale dagsordenen, rammerne og tidspunktet for mødet med USA om dialogen om strategisk stabilitet. »En fundamental aftale om en genoptagelse af Moskva-Washington-dialogen om strategisk stabilitet blev opnået under kontakter mellem [udenrigs]ministeren [Sergei Lavrov] og udenrigsministeren [Rex Tillerson], og blev dernæst bekræftet ved mødet mellem viceudenrigsministeren og daværende under-udenrigsminister Thomas Shannon den 8. maj i New York«, sagde Ryabkov til Sputnik. Han sagde også, at det var på høje tid, at Rusland og USA tog en vurdering af spørgsmålet om strategisk stabilitet på en omfattende måde og fastlagde en køreplan for at opnå fremskridt i dialogen.

Den 2. juni sagde den amerikanske præsident Donald Trumps særlige assistent for ikke-spredning, Christopher Ford, »Vi ønsker at genoptage [dialogen], men faktisk skabe orden i processen for dialog om strategisk stabilitet«, rapporterer Sputnik.

Ryabkov sagde, »Rusland og USA, som de to atomstormagter, bærer et særligt ansvar for at opretholde international fred og sikkerhed, strategisk stabilitet. Og vi vil afholde denne dialog, baseret på denne forståelse af vort ansvar«. Hvis en sådan dialog om omfattende, strategisk stabilitet skulle blive genoptaget, sagde han, ville Moskva være rede til at drøfte ballistisk missilforsvar (BMD).

Ford sagde, at diskussioner mellem Rusland og USA om BMD ville være anderledes, hvis Nordkoreas og Irans trusler blev bragt under kontrol.

Rusland, sagde Ryabkov, er »rede til at diskutere disse spørgsmål og vil selvfølgelig diskutere dem«, når de to nationer er blevet enige om parametrene for genetableringen af dialogen for strategisk stabilitet. Men han bemærkede, at det nu var en anden (amerikansk) administration, der var ved magten. »Hvis den nye administration skaber en mere fornuftig fremgangsmåde, vil vi hilse dette velkommen, men vi ser fortsat ingen tegn på dette ... Jeg har på fornemmelsen, at USA [tidligere] har indført en eller anden form for restriktion mht. at indgå nogen som helst aftaler med Rusland pga. politiske motiver, der ikke har forbindelse til en sikring af global og regional sikkerhed. Efter 2014, hvor Obama-administrationen med fuldt overlæg afsporede alle eksisterende praksisser og ødelagde mekanismerne, der brugtes til denne dialog, blev dette [spørgsmål] overhovedet ikke diskuteret.«

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Sergei Ryabkov.

En åbenhjertig og åben dialog begyndte mellem Emmanuel Macron og Vladimir Putin

29. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin ankom i Frankrig i dag, på invitation fra præsident Emmanuel Macron, til en tête-à-tête, der blev til en mere end to timer lang drøftelse, som dækkede alle dagens afgørende spørgsmål. Mødet

kom i stand i forbindelse med en mindehøjtidelighed i anledning af, at det er 300 år siden, tsar Peter den Store besøgte Frankrig i 1717.

Det to timer lange **møde mellem Putin og Macron** begyndte kl. 14 og fortsatte over frokosten. En kort pressekonference fulgte, med en kort periode til spørgsmål-og-svar. Dernæst besøgte de to præsidenter udstillingen i Versailles' Grand Trianon, der viser en stor udstilling af historiske dokumenter og arkivmateriale fra det royale besøg i 1717, som varede i flere uger.

Det mest håndgribelige fremskridt synes på dette tidspunkt at have været beslutningen om at nedsætte en studiegruppe, der skal udarbejde, hvordan der kan blive større samarbejde mellem de to lande, om kampen mod terrorisme, og især mod Daesh/ISIS i Syrien. Macron sagde til Putin, at han ønskede at gå længere end til Frankrigs nuværende bidrag til denne kamp, i sammenhæng med den internationale koalition, der bekæmper ISIS i Mellempøsten, for at forstærke Frankrigs samarbejde med Rusland.

Begivenheden med mødet i Versailles-paladset – for mange af eliten, et symbol på fransk storhed – viderefremidlede i sig selv et budskab om, at den fransk-russiske relation er mangeårig og vigtig for værtslandet. Ud over de internationale krisepunkter, som dominerede drøftelserne, sagde Macron, at han ønsker at styrke bilateralt samarbejde inden for områderne kultur, videnskab og industri.

Dette står i skarp kontrast til tidligere franske præsident François Hollande. I oktober 2016 trak Hollande faktisk en invitation til Putin tilbage, hvor denne skulle have deltaget i indvielsen i Paris af et nyt, stort ortodoks-religiøst og kulturelt center, bygget af Rusland, og som begge statsoverhoveder skulle have indviet. Da Hollande i stedet kun tilbød et arbejdsmøde om Syrien, afviste Putin denne ringeagt og aflyste sit besøg. I modsætning hertil besluttede Macron at

invitere Putin til en meget speciel ceremoni, ladet med betydning, og gjorde således Putin til det første statsoverhoved, der besøgte Frankrig efter Macrons tiltrædelse som præsident.

Når vi forsøger at afgøre, hvad Macron vil gøre, er det her vigtigt at bemærke, at han under sin valgkamp erklærede, at hans udenrigspolitik ville blive »de Gaulles-Mitterrandistisk«. Det er ikke en beskrivelse, som denne nyhedstjeneste ville bruge, men dermed mener Macron et uafhængigt Frankrig, der kan forhandle med alle lande og ikke underkaste sig nogen af dem. Udtrykket blev opfundet af henved 20 tidligere udenrigsministre og højplacerede diplomater, der under præsidentvalgkampen udgav et hæfte, som krævede en tilbagevenden til en uafhængig, fransk udenrigspolitik.

De konkrete resultater af Macron-Putin-topmødet ligger på linje med det, som den fransk-russiske analytiker og økonom, Jacques Sapir, beskrev i en artikel, der blev udlagt i dag i Sputnik, og en lignende artikel i RT, som værende en nulstilling – en ny begyndelse – for de fransk-russiske relationer. Ud over lavpunktet for disse relationer under Hollande, blev de yderligere anstrengt under præsidentvalgkampen af en skummel atmosfære af anklager og rygter, der blev udbredt i medierne. Rusland blev beskyldt for indblanding i valget; Macron blev beskyldt for at have hemmelige bankkonti, at være homoseksuel, osv.

Det ville være vanskeligt for nogen af siderne at forsøge at tage meget store skridt ved dette første møde, fordi deres egne valgkredse derhjemme måske ikke hurtigt ville følge trop. Men der kan skabes fremskridt på pragmatisk vis omkring forskellige spørgsmål, såsom Ukraine og Syrien.

Foto: Den franske præsident Emmanuel Macron giver hånd til den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) under dennes besøg til Frankrig, som det første, udenlandske statsoverhoved, siden Macrons tiltrædelse – på Versailles-slottet til

forhandlinger, før de fortsatte til åbningen af en udstilling, der markerer 300 års diplomatiske bånd mellem de to lande. 29. maj, 2017.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder

tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Trump gør ISIS til emnet for NATO-topmødet

25. maj, 2017 – I noget, man kun kan beskrive som et slagsmål, modstod præsident Trump ethvert angreb med hensyn til Rusland, både udtrykkeligt, over for EU-præsident Donald Tusk, og på NATO-topmødet.

Ifølge Bloomberg News »sagde præsident for EU Donald Tusk, at forhandlinger med USA's præsident Donald Trump torsdag afslørede, at man ikke havde 'en fælles holdning' mht. Rusland.«

I stedet insisterede præsident Trump på NATO-mødet, at NATO's mission først og fremmest var at nedkæmpe terrorisme. I kølvandet på sine interventioner i Mellemøsten har præsident Trump insisteret på, at ISIS er spørgsmålet.

Som en bekræftelse på denne holdning indikerede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO vil øge sin deltagelse i anti-terrorkrigen imod ISIS i Syrien, men ikke vil anmode om en styrkelse af NATO's militære tilstedeværelse på Ruslands grænser, en skarp kontrast til NATO's nylige politikker.

Foto: Præsident Donald Trump og NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg i Bruxelles.

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket

demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Saudi-Arabien er kilden til

terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en Verdenslandbro. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af

Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld ...

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne

enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn,

finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplitning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplitninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til

menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Ny plan for dekonfliktion med Rusland annonceret i Pentagon

20. maj, 2017 – Formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, annoncerede fredag i Pentagon, at en ny, kontra-terror-politik for Syrien er blevet vedtaget af USA og Rusland, som vil muliggøre operationer i de samme områder.

»Vi havde et forslag, som vi i øjeblikket arbejder på sammen med russerne«, sagde Dunford. »Jeg vil ikke komme ind på detaljerne, men min fornemmelse er, at russerne er lige så entusiastiske, som vi er, for at de-konfliktere operationer og sikre, at vi kan fortsætte kampagnen mod ISIS og sikre vort personels sikkerhed.«

Med de syriske styrker, med støtte fra russerne, der nu rykker mod Raqqa, sagde general Dunford, rapporteret af CNN, er det amerikansk-russiske samarbejde fokuseret omkring Deir ez-Zur, hvor ISIS-styrkerne forventes at tage hen fra Raqqa. Disse planer er ud over den eksisterende hotline, der har til formål at forhindre utilsigtet narkontakt mellem amerikansk og russisk luftvåben.

General Dunford bemærkede, at loven forbyder det amerikanske

militær i direkte at koordinere med det russiske militær, men at de to er i færd med at oprette »dekonfliktions-zoner«, der gør koordinerede, men ikke fælles, operationer i udvalgte områder mulige.

Under de nye kommunikationskanaler taler den ansvarlige for planlægning af fremtidige operationer i generalstab, generalløjtnant Kenneth F. McKenzie, jr., rutinemæssigt med sin russiske modpart, rapporterede Dunford. Han sagde, at han havde talt personligt med den russiske generalstabschef, general Valerij Gerasimov. »Vi taler sammen rutinemæssigt, når der er behov for det, for at samarbejde om dekonfliktion.«

Dunford og forsvarsminister James Mattis, der også var til stede ved pressekonferencen, sagde, at den nye strategi inkluderede en uddelegering af myndighed fra præsidenten til general Dunford, og fra Dunford til hans feltkommandører, hvilket gør det muligt for dem at indlede aktioner på egen hånd. Mattis sagde: »Vi vil ikke længere få forsinkelse af beslutninger, fordi Washington, D.C., skal autorisere taktiske bevægelser på jorden.« CNN beskrev dette som en »revselse af præsident Obamas administration, der af nogle militærfolk blev kritiseret for mikro-management af taktiske beslutninger i felten«.

General Mattis annoncerede ligeledes et skift til en politik for omringning af byer, der er besat af ISIS, snarere end at drive ISIS ud af disse byer. Mattis sagde: »De udenlandske kæmpere udgør en strategisk trussel, hvis de vender hjem til Tunis, Kuala Lumpur, Paris, Detroit, hvor de nu kommer fra. Vi gennemfører en tilintetgørelseskampagne, så vi ikke bare transplanterer dette problem fra et sted (til et andet).«

Foto: General Valerij Gerasimov, Rusland (venstre); general Joseph Dunford, USA.

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Instituttet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump

vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere milliarder af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Trump renses ud i nogle kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden

McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend,

med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sække bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en

løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i

dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny

Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af, at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtsens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Lavrov og Tillerson skal

mødes i Washington 10. maj

8. maj, 2017 – USA's og Ruslands udenrigsministre, hhv. Rex Tillerson og Sergei Lavrov, vil afholde et møde i Washington, onsdag, den 10. maj kl. 10, hvor Ukraine, Syrien og de amerikansk-russiske relationer vil stå øverst på dagsordenen, lyder det i en pressemeddelelse fra USA's Udenrigsministerium i dag.

»De to sider vil, mht. Ukraine, drøfte behovet for at stoppe volden i det østlige Ukraine og løse konflikten gennem den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, lyder erklæringen. »Mht. Syrien vil ministeren drøfte indsatser for at nedtrappe volden, yde humanitærhjælp til det syriske folk og sætte scenen for en politisk afgørelse af konflikten.«

Erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lyder, »Under forhandlingerne vil [topdiplomaterne] udveksle synspunkter om aktuelle, globale spørgsmål og presserende spørgsmål om bilaterale relationer ... Bagefter vil Sergei Lavrov deltage i det Arktiske Råds Ministermøde i Fairbanks, Alaska.«

I april måned nåede de amerikansk-russiske relationer et lavpunkt, efter at de britisk styrede Hvide Hjelme og OPCW havde afgjort, at saringas blev udløst ved Khan Sheikoun i Syrien den 4. april. Ekspertter, såsom MIT's professor Ted Postol, har offentliggjort undersøgelser, der viser, at OPCW's version af angrebet ikke kunne være sand. Andre, såsom våbeninspektør for Irak, Scott Ritter, sagde, at OPCW's afgørelse om »Masseødelæggelsesvåben« ikke var pålidelige i Khan Sheikoun – ligesom man ikke burde have støttet på USA's [tidl.] udenrigsminister Colin Powell, Storbritanniens premierminister Tony Blair og andre, mht. sådanne våben i Irak.

Udenrigsminister Lavrov satte spørgsmålstejn ved det FN-udsendte OPCW's afgørelse om, at der blev brugt saringas i

Khan Sheikoun, da den blev udgivet, fordi FN-inspektører var britiske, og FN-aktioner skal være multilaterale.

Da Tillerson og Lavrov mødtes i Moskva den 11. april, meddeltes det, at udenrigsminister Tillerson mødtes med præsident Putin i to timer. Under en fælles pressekonference dengang sagde hr. Lavrov, at Rusland ikke var overbevist om, at hr. Assads regering havde udført et kemisk angreb i Idlib den 4. april, som dræbte mindst 85 mennesker, og som fik præsident Trump til at angribe en syrisk flyvebase. Syrien nægtede at have brugt kemiske våben.

Under en pressekonference med Lavrov den 12. april sagde Tillerson, »Vi har ingen sikre informationer, der indikerer, at Rusland eller russiske styrker skulle være involveret i dette angreb.«

Under sit besøg i Moskva havde Tillerson også forhandlinger om Nordkoreas atomprogram, situationen i Ukraine og beskyldningen om, at Rusland skulle have blandet sig i de amerikanske valg i 2016. Pressen rapporterede, at Tillerson mødtes med den russiske præsident Putin i to timer.

Under Tillersons besøg i Moskva kritiserede den russiske udenrigsminister Lavrov det, han beskrev som »en vestlig fiksering på at fjerne diktatorer og autoritære ledere«. Det er interessant, at udenrigsminister Tillerson talte for Udenrigsministeriets stab den 3. maj og her forklarede, at Amerikas værdier bør forblive vore værdier og danne grundlaget for vores politik; men vi bør ikke forsøge at påtvinge andre nationer dem, men i stedet søge acceptable aftaler om politiske spørgsmål, i overensstemmelse med vore værdier.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskrak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskrise. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne

uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas

beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne

indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

POLITISK ORIENTERING 4. maj 2017: Nu må Danmark tilslutte sig Kinas Bælt & Vej-initiativ

Med formand Tom Gillesberg:

»Det er 4. maj; ti dage, inden det går løs i Beijing med det store Bælt & Vej Forum, som bliver et afgørende punkt i den fortsatte udvikling her på planeten Jorden; det tror jeg allerede nu ligger klart. Det er jo så spændende, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen ikke kunne vente. Han havde så travlt, at han sagde, 'jamen, jeg vil ikke vente til 14. maj; jeg tager derover allerede 2. maj til Kina og besøger pandaer, men også den kinesiske præsident og statsminister, og det er selvfølgelig en god impuls, at det er det første – ikke statsbesøg – men det første besøg fra dansk side med statsministeren, officielt besøg, siden 2008, da Danmark og Kina indgik et strategisk partnerskab, hvor Danmark ligesom blev det første land i Norden til at indgå et sådant særligt strategisk partnerskab med Kina. Så det er en god impuls at tage derover. Det, der så bare er vigtigt, er, at der er andet på dagsordenen end de pandaer ...

Fordi, dét, Danmark SKAL med på, det er det nye paradigme, som Kina er drivkraften i, men hvor det ikke bare drejer sig om Kina, næh, det drejer sig om størstedelen af verden; det er det nye paradigme, som Kina samarbejder tæt om sammen med

Rusland, sammen med stadig større dele af Asien, efterhånden det meste af Asien, men hvor Sydamerika, Afrika og andre lande også står i kø for at være med. Til dette Bælt & Vej Forum er der 30 stats- eller regeringschefer, der indtil nu har annonceret deres deltagelse, men der vil være delegationer fra over 100 lande, mange på meget højt niveau, fordi det her er stort; fordi Kina er blevet drivkraften i global udvikling. Den tankegang, man har haft i Kina, er simpelthen, at man har sagt, 'Vi har været i stand til at løfte 6 til 700.000 millioner mennesker, fattige kinesere, ud af fattigdom til et langt bedre liv; man har så en ambition om, at, i 2020 skal der ikke længere findes fattige i Kina; der skal ikke findes folk, der har problemer med, at de ikke får mad, osv. Fattigdommen skal afskaffes; men hvorfor skal det kun gælde Kina? Man har fundet ud af, at, hvis man investerer i infrastruktur, hvis man bruger penge på at investere i infrastruktur, i moderne teknologi, i modernisering af forskellige ting, jamen, så kan man løfte hele samfundet op; og det er ikke en speciel ting, der gælder for kinesere; det gælder for alle mennesker ...«

Lyd:

**Rusland og Kina forklarer,
Nordkorea vil ikke
afslutte sit atomvåbenprogram
så længe,**

der består en trussel

3. maj, 2017 – En officiel repræsentant fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, Nordkorea aldrig vil opgive sit atomvåbenprogram, så længe, de føler, der består en trussel mod deres sikkerhed. »Det er indlysende, at Pyongyang ikke vil opgive sine atomvåben, så længe det opfatter sig selv som værende truet«, sagde Mikhael Ulyanov, direktør for ministeriets afdeling for ikkespredning og våbenkontrol under en tale for det første sammentræde i Forberedelseskomiteen for 2020 Undersøgelseskonferencen for Parterne i Traktaten for Ikkespredning af Atomvåben. Hans bemærkninger blev i deres helhed lagt ud af Udenrigsministeriet, og et link til bemærkningerne blev udlagt på den Russiske Ambassade til den Demokratiske Folkerepublik Koreas webside.

»Vi er ikke desto mindre overbevist om, at de eksisterende spændinger på Koreahalvøen ikke kun er forårsaget af Pyongyangs atom- og missilprogrammer, men også af en øget militær aktivitet i det nordøstlige Asien, fra visse regionale og især ikke-regionale staters side«, sagde han.

»Der er ikke et minut at spille. I modsat fald kunne konfrontationstankegangen blive overvældende dominerende«, sagde han. »Rusland afviser DFK's atomstatus. Vi accepterer ikke atomtests, udført af Pyongyang, og deres trods af de relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd.«

Kinas linje er meget lig Ruslands. Den officielle avis *Peoples Daily* havde en lederartikel, der fremførte, at »de seneste udviklinger på halvøen satte fokus på et bydende nødvendigt behov for, at alle parter intensiverer deres bestræbelser for at bringe de berørte parter til forhandlingsbordet. DFK bør ikke være besat af en forkert vej med gentagne atomtests og missilaffyringer, der har resulteret i sanktionsrunder. Samtidig har Republikken Korea (Sydkorea) og USA nu bragt yderligere ved til bålet med de optrappede spændinger, siden

de to allierede, der har opretholdt et egenmægtigt pres på atomspørgsmålet på Koreahalvøen, afslørede en strategisk plan for at knuse DFK.«

Foto: Sydkorea og USA afholder ekstensive fælles militærøvelser.